

Mycroanalysis from a Music Therapy Session with a Bereaved Child / Microanaliza unei ședințe de meloterapie cu un copil în doliu

Lois VĂDUVA

Emanuel University of Oradea, Romania / Universitatea Emanuel din Oradea, România
lois.vaduva@emanuel.ro

Catherine WARNER

University of the West of England, UK
catherine.warner@uwe.ac.uk

BORZÁSI Mirjám

University of the West of England, UK
mirjam.borzasi@emanuel.ro

ABSTRACT

This study presents a microanalysis of a critical moment in a music therapy session with a bereaved child. Through this microanalysis, the therapist explored and examined the key musical and emotional elements that led to one of the most significant therapeutic moments. The microanalysis was done using digital tools, thus highlighting the benefits of incorporating such elements into therapeutic practice.

Keywords

Music therapy, microanalysis, bereavement, therapeutic songwriting.

INTRODUCTION

An eleven-year-old boy was referred to music therapy after losing his father to cancer. For twelve weeks, the client received weekly music therapy sessions aimed to help him process this significant loss. The client, David¹, had difficulty adjusting to a new reality without his father, with whom he had been very close. As a result, a social worker encouraged David to participate in music therapy sessions, which could help in the bereavement process (O'Callaghan and Michael, 2016; DiMaio and Economos, 2017).

THE UNFOLDING OF THE SESSIONS

From the first meeting with David, the music therapist noticed his openness toward communication and eagerness to talk and express his emotions. The therapist noticed that the client was experiencing a certain mental state within a grieving process, which has been given particular weight by Elizabeth Kübler-Ross, but also other subsequent grief theorists (Kübler-Ross, 1969). During the first few meetings, David seemed more open to verbal communication than to music interactions. However, as the weeks progressed, the music therapist noticed an increased interest in improvisational moments on the

REZUMAT

Studiul de față prezintă o microanaliză a unui moment critic dintr-o ședință de terapie muzicală cu un copil în doliu. Prin această microanaliză, terapeuta a explorat și examinat elementele muzicale și emoționale esențiale care au condus înspre unul din cele mai semnificative momente terapeutice. Microanaliza a fost realizată cu ajutorul dispozitivelor digitale, scoțând astfel în evidență beneficiile încorporării acestor elemente în practica terapeutică.

Cuvinte cheie

Terapie prin muzică, microanaliză, pierderea unei persoane dragi, compoziție muzicală terapeutică.

INTRODUCERE

Unui băiat în vârstă de 11 ani i s-a recomandat terapie prin muzică după ce și-a pierdut tatăl din cauza cancerului. Timp de douăsprezece săptămâni, clientul a beneficiat de ședințe săptămânale de meloterapie cu scopul de a-l ajuta să proceseze această pierdere importantă. Clientul, David¹, se confrunta cu dificultăți de adaptare la o nouă realitate fără tatăl lui, de care fusese foarte apropiat. Drept rezultat, un asistent social l-a încurajat pe David să participe la ședințe de meloterapie pentru a-l ajuta în procesul de procesare a suferinței (O'Callaghan și Michael, 2016; DiMaio și Economos, 2017).

DESFĂȘURAREA ȘEDINTELOR

De la prima întâlnire cu David, terapeuta a observat deschiderea acestuia spre comunicare și dorința de a vorbi și de a-și exprima emoțiile. Terapeuta a observat că David trecea printr-o anumită stare mentală în cadrul procesului de doliu, căruia Elizabeth Kübler-Ross, precum și alți teoreticieni preocupați de acest subiect, i-au acordat o importanță deosebită (Kübler-Ross, 1969). În timpul primelor întâlniri, David părea mai deschis pentru comunicare verbală decât pentru interacțiuni muzicale. Cu toate acestea, pe parcursul săptămânilor următoare, terapeuta a remarcat un interes crescut pentru momentele

¹ The name and some details have been changed to protect the client's identity.

¹ Numele și unele detalii au fost schimbate pentru a proteja identitatea clientului.

keyboard and drum. During each session, they would have time to play the keyboard together or improvise on the drum. David especially enjoyed showing the therapist how certain emotions, actions, or people would sound on the keyboard, so she encouraged him to explore diverse sounds and textures.

Sometimes, during the session, David would display signs of tiredness. Hence, during those moments, they engaged in reflective music therapy activities (Grocke and Wigram, 2007), in which they would listen to relaxing music while either talking or drawing images inspired by the music. David seemed to enjoy these moments, and the therapist observed that they had a soothing effect on him.

THERAPEUTIC SONGWRITING

Songwriting was one of the essential therapeutic activities undertaken during these twelve weeks. Given the impact that this activity is proven to have (Dalton and Krout, 2006; McFerran, Roberts and O'Grady 2010), the therapist believed that therapeutic songwriting might prove beneficial to David.

This endeavor started during the fifth session when David brought a photograph of his father in the session and proceeded to share precious memories of their time. David seemed to need an outlet for his grief and sorrow, so the therapist suggested that he compose a song about his father. David agreed and appeared excited about this process, so they made a plan primarily based on the recommendations shared in the chapter "The Music Therapist as Singer-songwriter, Applications with Bereaved Teenagers" (Krout, 2016). In the following week, David wrote the lyrics for the song, which were heartfelt and highlighted feelings of love and yearning for his father. The therapist did not intervene in this process, because she wanted David to feel that this song belonged to him. At the end of the sixth session, David decided that they would decide on a melody the following week.

ABOUT MICROANALYSIS AND THE THERAPEUTICAL BREAKTHROUGH

During the seventh session, the therapist tried to help David choose or compose a melody to go with the lyrics, but he appeared hesitant and did not offer suggestions. As a consequence, the Therapist tried to offer David musical examples from which to choose (Aasgaard and Blichfeldt Ærø, 2016) and played some chord progressions to see how they would go with the lyrics. During this time, David had the most emotional response out of the twelve-week meetings. This session may have been the most difficult one, especially from an emotional point of view, but it was also a moment of therapeutic breakthrough, as David finally shared his feelings of sorrow and hurt.

Microanalysis is a method that can be used to analyze and document the music therapy process in more depth (Wosch and Wigram, 2007). This method can provide a much more detailed insight into the therapeutic process, where a detailed analysis of a significant moment can evaluate and shed light on the therapy as a whole. In the case of music therapy, this is often accompanied by graphic notations of video or audio-recorded movement, conversation, and musical moments (Wosch and Wigram, 2007). Such graphic notation includes Music-therapy

de improvizație la clape și tobe. În fiecare ședință, aveau timp să cânte împreună la clape sau să improvizeze la tobe. Lui David îi plăcea în mod deosebit să îi arate terapeutei asocieri ale sonorității claviaturii cu anumite emoții, acțiuni, sau oameni, așa că l-a încurajat să exploreze diverse sunete și texturi.

Uneori, în timpul ședinței, David arăta semne de oboseală. Așadar, în acele momente, abordau activități de meloterapie reflexivă (Grocke și Wigram, 2007), în care ascultau muzică relaxantă în timp ce discutau sau desenau imagini inspirate de muzică. David părea să savureze aceste momente, iar terapeuta a observat că aveau un efect liniștitor asupra lui.

COMPOZIȚIE MUZICALĂ TERAPEUTICĂ

Compunerea cântecelor a fost una dintre activitățile terapeutice de bază întreprinse în cele douăsprezece săptămâni. Având în vedere impactul dovedit al acestei activități (Dalton și Krout, 2006; McFerran, Roberts și O'Grady, 2010), terapeuta a considerat că terapia prin compoziție muzicală ar putea fi benefică pentru David.

Acest demers a început în timpul celei de a cincea ședințe, când David a adus la terapie o fotografie cu tatăl lui și a început să împărtășească amintiri prețioase din timpul petrecut împreună. David părea să aibă nevoie de o cale de eliberare pentru durerea și suferința sa, astfel încât terapeuta i-a sugerat să compună un cântec despre tatăl lui. David a fost de acord și a părut foarte încântat de acest proces, așa că au stabilit un plan bazat în principal pe recomandările incluse în capitolul „The Music Therapist as Singer-songwriter, Applications with Bereaved Teenagers” (Krout, 2016). În săptămâna care a urmat, David a scris versurile cântecului, care izvorau din inimă și revelau sentimente de iubire și dor față de tatăl lui. Terapeuta nu intervenit în acest proces, pentru că dorea ca David să simtă că acest cântec îi aparținea doar lui. La finalul celei de a șasea ședințe, David a decis că se vor ocupa de melodia cântecului în săptămâna următoare.

DESPRE MICROANALIZĂ ȘI INOVAȚIA TERAPEUTICĂ

În a șaptea ședință, terapeuta a încercat să îl ajute pe David să aleagă sau să compună o melodie adecvată pentru versuri, dar el a părut ezitant și nu a oferit nicio sugestie. Prin urmare, terapeuta a încercat să îi ofere lui David exemple muzicale din care să aleagă (Aasgaard și Blichfeldt Ærø, 2016) și a cântat câteva șiruri de acorduri pentru a vedea cum s-ar potrivi cu versurile. În acest timp, David a avut cea mai emoțională reacție de pe parcursul celor douăsprezece săptămâni de terapie. Această ședință a fost probabil cea mai dificilă dintre toate, mai ales din punct de vedere emoțional, pentru că David și-a împărtășit în sfârșit sentimentele de durere și suferință.

Microanaliza este o metodă care poate fi folosită pentru a analiza și documenta în profunzime procesul de terapie prin muzică (Wosch și Wigram, 2007). Această metodă poate oferi o perspectivă mult mai detaliată asupra procesului terapeutic, unde o analiză amănunțită a unui moment semnificativ poate evalua și aduce lumină asupra terapiei ca întreg. În cazul meloterapiei, acest aspect este adesea însoțit de notații grafice înregistrate audio-video ale unor mișcări, conversații și momente muzicale (Wosch și Wigram, 2007). O astfel de notație grafică este *Music-therapy Analyzing Scores* (MAP), care utilizează coduri

Analyzing Scores (MAP), where specific codes are used to record musical processes such as improvisation or songwriting (Gilboa and Bensimon, 2007).

Given the strong emotional response of the client, the therapist considered that a microanalysis of the 2 minutes and 42 seconds of musical and verbal interaction that led to the breakthrough would be beneficial in order to see the details and context that may have caused an emotional trigger. One of the key benefits of such an analysis is to learn more about the subtle interactions and responses during the music therapy process (Wosch and Wigram, 2007).

The sessions were recorded with a Tablet, and the selected part could be reviewed and analyzed from there. The verbal interaction was transcribed and analyzed in a spreadsheet, and then broken down to fit the music and gestures. The musical interactions were recorded using the Musescore music notation program. The therapist aimed to make this notation as simple and straightforward as possible to represent the songwriting process in this music therapy activity. Like other digital programs, it offers many practical advantages and simplifies the process of notation of interaction (Horváth, 2020, 61).

MICROANALYSIS

Part 1 – First musical interaction – one minute and 10 seconds (00':00" – 01':10")

During this time, the therapist was trying out a melody based on David's lyrics, and she was also playing the Autoharp as an accompanying instrument. David was playing the drum, and the keyboard kept the rhythm through its metronome feature. David chose the beat to be about $\downarrow = 115$. The lyrics to the song are:

First stanza (measures 1-9 – Microanalysis part 1): My dad was a football player/Even though he could have been a basketball player. /His job was to be a fireman,/And his brother was an orderly.

Second stanza (measures 10-16 – Microanalysis part 1): He was a good man, a great listener. /Even though I was sometimes not well behaved. He used to learn well in school, and he was friendly, even when sick. /

Third stanza (measures 18- 27 Microanalysis part 1): He loved mashed potatoes and steak, /Classical music and his friend Barne./ He gave me his love for football, And as a result, I was admitted into SPL. The Future. /

Chorus (measures 28- 36 Microanalysis part 1): We both loved the color blue,/He and I made a great team./Dad, please come and support me during a match,/I will forever miss you.

Compared to the English translation, the lyrics in Romanian have a more extended rhythmic sequence, so it was a challenge to set it up musically. The therapist decided to try some chord progressions and see how it turned out. In the first stanza, the chords are played on the Autoharp and follow the C-G7-F-D7-G7 progression, so it is a harmonically open section with a very simple melodic contour. The rhythm follows the sequence of the words, so it tends to be repetitive, with dotted notes and syncopations. David accompanied the song on the drum,

specifice pentru a înregistra procese muzicale cum ar fi improvizația sau compoziția muzicală (Gilboa și Bensimon, 2007).

Având în vedere reacția emoțională puternică a clientului, terapeuta a considerat că o microanaliză a celor 2 minute și 42 de secunde de interacțiune muzicală și verbală care au dus la izbucnirea emoțională ar fi benefică pentru a vedea detaliile și contextul care ar fi putut cauza un trigger emoțional. Unul din beneficiile esențiale al unei astfel de analize este acela de a învăța mai mult despre interacțiunile și reacțiile subtile din timpul procesului de meloterapie (Wosch și Wigram, 2007).

Ședințele au fost înregistrate cu o tabletă și partea selectată a putut fi revizuită și analizată în acest mod. Interacțiunea verbală a fost transcrisă și analizată într-un fișier Excel și apoi segmentată pentru a corespunde cu muzica și gesturile. Interacțiunile muzicale au fost înregistrate folosind programul de notație muzicală Musescore. Terapeuta a dorit să facă această notație cât mai simplă și mai directă posibil pentru a reprezenta procesul de compoziție muzicală în această activitate de terapie prin muzică. La fel ca alte programe digitale, acesta oferă multe avantaje practice și simplifică procesul de notare a interacțiunii (Horváth, 2020, 61).

MICROANALIZA

Partea 1 – Prima interacțiune muzicală – 1 minut și 10 secunde (00':00" – 01':10")

În acest timp, terapeuta testa o melodie pornind de la versurile lui David, acompaniindu-se la autoharpă. David cânta la tobă, iar instrumentul cu claviatură menține ritmul prin opțiunea bătăii de metronom. David a ales ca pulsația să fie aproximativ $\downarrow = 115$. Versurile cântecului sunt:

Prima strofă (măsurile 1-9 – Microanaliză, partea 1): My dad was a football player/Even though he could have been a basketball player. / His job was to be a fireman, / And his brother was an orderly.

Strofa a doua (măsurile 10-16 – Microanaliză, partea 1): He was a good man, a great listener. / Even though I was sometimes not well behaved. He used to learn well in school, and he was friendly, even when sick. /

Strofa a treia (măsurile 18-27 – Microanaliză, partea 1): He loved mashed potatoes and steak, / Classical music and his friend Barne. / He gave me his love for football, And as a result, I was admitted into SPL. The Future. /

Refren (măsurile 28-36 – Microanaliză, partea 1): We both loved the color blue, / He and I made a great team. / Dad, please come and support me during a match, / I will forever miss you.

În comparație cu traducerea în engleză, versurile în limba română au o succesiune ritmică mai extinsă, așadar a fost dificil să fie puse pe muzică. Terapeuta a decis să încerce niște înlănțuiri de acorduri și să vadă care e rezultatul. În prima strofă, acordurile sunt cântate la autoharpă și urmează înlănțuirea armonică Do-Sol7-Fa-Re7-Sol7, deci este o secțiune deschisă din punct de vedere armonic, cu un contur melodic foarte simplu. Ritmul urmărește succesiunea cuvintelor, așa încât tinde să fie repetitiv, cu ritmuri punctate și sincope. David a acompaniat cântecul la tobă și s-a străduit să urmărească modelul ritmic, dar nu

and tried to follow the rhythmic pattern, but was not consistent in this endeavor, as in measures 4 and 5, he seemed to have difficulty keeping up and only attempted to drum twice. He also started the song with a rhythmic fourth note that served as a sort of anacrusis. From an interaction point of view, the therapist and client were both concentrated on the music, and both had their eyes towards the harp, and respectively, the drum. In measure four (second 00':08" of the video), both David and the music therapist seemed to glance at each other, using their peripheral vision, and in this case, it appeared that they stayed connected musically. In measure six (00':11"), David's facial features suggest that he was miming the words "he was a fireman", and this action prompted the therapist to lean in towards him, perhaps to make sure that he was ok. During the last measures of this verse, both the therapist and the client continued to be absorbed by the music.

The second stanza continues with the chord progression C-F-D7-G7, a harmonically open section with a simple and monotone melodic texture. During this verse, David was more engaged in his drumming, keeping a relatively steady beat, but then started to lose concentration, as seen in measures 15 and 16. He ultimately resumed his drumming, as noted in measure 17. During this verse, from measures 10 to 17, we annotated that the therapist's attention was again towards the harp and concentrated on finding a melody that would fit the words. David also looked down towards the drum most of the time but had a moment in measure 11 (00':20") when he looked up, perhaps to see himself in the video recording. Since the sessions were recorded with a tablet that was placed on a shelf in front of them, the therapist often saw that David would glance to see the recording and would sometimes be self-conscious as a result. In measure 16 (00':29"), we noted that David yawned or sighed, and this action coincided with the words "he was friendly, even when sick". As that might be a painful subject, the therapist turned towards David, to make sure that he was coping with the emotional surge of the words. Also, David's drumming was becoming sometimes offbeat and unsure, but he persevered.

The chord progression in the third stanza begins with a C, followed by an F, G7, D7, and G7. The melody's general direction is ascending, with a contour that starts disjunctive but then moves into a conjunctive pattern. David's drumming was more consistent during this stanza, but with a few pauses, as seen in measures 22 and 23 (00':42" - 00':42"). The interruption was due to David switching the position of the drum, which he changed to face towards him. The interaction between the client and the therapist intensified as she turned towards him and smiled three times, as seen from the symbols in measures 21, 23, and 27. The therapist's response may have been prompted by David getting restless, which is how the therapist interpreted his switching the drum position and his yawn. During the previous music therapy sessions, the therapist noticed that David had difficulty concentrating for extended periods.

The lyrics in the chorus are the most emotional, so the therapist tried to build a melody that would convey this aspect and the client's preferences. The chord progression

a fost consecvent în efortul depus, deoarece în măsurile 4 și 5 a părut să aibă dificultăți în a ține ritmul și a încercat să bată toba doar de două ori.

De asemenea, el a început cântecul cu o pătrime, care a funcționat ca un fel de anacruză. Din punctul de vedere al interacțiunii, terapeuta și clientul erau amândoi concentrați asupra muzicii, amândoi priveau în direcția harpei, respectiv a tobei. În măsura patru (momentul 00':08" al filmării), atât David, cât și terapeuta, păreau să se privească uneori reciproc, folosind vederea periferică, creând impresia că erau conectați la nivel muzical. În măsura șase (00':11"), trăsăturile faciale ale lui David sugerează că mimează cuvintele „era pompier“, ceea ce a determinat-o pe terapeută să se aplece înspre el, poate ca să se asigure că David se simțea bine. Pe parcursul ultimelor măsuri din acest vers, atât terapeuta, cât și clientul au continuat să fie absorbiți de muzică.

A doua strofă continuă cu înlănțuirea de acorduri Do-Fa-Re7-Sol7, o secțiune deschisă din punct de vedere armonic, cu o textură melodică simplă și monotonă. În timpul acestui vers, David a fost mai implicat la tobă, menținând o bătaie relativ constantă, dar apoi a început să își piardă concentrarea, după cum se poate vedea în măsurile 15 și 16. În cele din urmă a reînceput să cânte, după cum se observă în măsura 17. În acest vers, de la măsura 10 la 17, am marcat faptul că atenția terapeutei era din nou concentrată asupra harpei și găsirii unei melodii potrivite cu textul. David, de asemenea, a privit în jos spre tobă în cea mai mare parte a timpului, dar a avut un moment în măsura 11 (00':20") când a privit în sus, poate pentru a se privi pe sine în înregistrarea video. Din moment ce ședințele au fost înregistrate cu o tabletă poziționată pe un raft în fața lor, terapeuta a văzut de mai multe ori că David arunca priviri spre înregistrare, ceea ce îl făcea uneori să fie mai crispat. În măsura 16 (00':29"), am observat că David a căscat sau oftat, acțiune care coincidea cu textul „era prietenos, chiar și când era bolnav“. Pentru că acesta putea fi un subiect dureros, terapeuta s-a întors către David, ca să se asigure că el putea face față intensității emoționale a cuvintelor. De asemenea, David cânta la tobe uneori nesigur și pierdea ritmul, dar persevera.

Înlănțuirea de acorduri din a treia strofă începe cu Do major, urmat de Fa, Sol7, Re7 și Sol7. Direcția generală a melodiei este ascendentă, cu un contur care începe disjunctiv, transformându-se apoi într-un model conjunctiv. David a cântat la tobă mai consecvent în această strofă, dar cu câteva pauze, cum se poate vedea în măsurile 22 și 23 (00':42" - 00':42"). Întreruperea s-a datorat faptului că David a schimbat poziția tobei, pe care a așezat-o cu fața spre el. Interacțiunea dintre client și terapeută s-a intensificat datorită faptului că aceasta s-a întors către el și a zâmbit de trei ori, după cum arată simbolurile din măsurile 21, 23 și 27. Reacția terapeutei s-ar fi putut să fie provocată de faptul că David începea să fie nerăbdător, lucru pe care ea l-a presupus datorită schimbării poziției tobei și căscatului. În timpul ședințelor anterioare de terapie prin muzică, terapeuta a observat că era dificil pentru David să se concentreze pe perioade mai lungi de timp.

Versurile refrenului sunt cele mai emoționante, astfel încât terapeuta încercat să construiască o melodie care să

used was D-C-G7, with a predominately conjunctive melody. David's drumming stopped during the chorus, and he displayed signs of tiredness by yawning (00':56" – 00':57") and then proceeded to lay his head down on his arm (00':58") and stayed that way until the end of the chorus. Given that this was the seventh session, the therapist knew that David showed signs of tiredness or boredom, and they mainly intensified when they talked about difficult or emotional subjects. Therefore, the therapist suspected David was struggling with the song's words, which conveyed how much he missed his father: "Dad, please come and support me during a match,/I will forever miss you". In this context, when David lay his head down, the therapist turned towards him and smiled (as noted in measure 32) but did not stop the song. The therapist concentrated on the song's harp and melody for the rest of the chorus, even though she observed that David was getting emotional.

Part 2 – Verbal interaction – one minute and 5 seconds (01':10" – 02':06")

In the next one minute and five seconds of the music therapy session, the main form of communication was verbal, as the therapist wanted to glean David's opinion regarding the song. For about 17 seconds (01':10" – 01':17" from part two of the microanalysis), she tried to persuade David to tell her if he liked the previous version or would like to try another musical setting for the lyrics. At this time, it seemed as if David was unwilling to cooperate, so the therapist insisted. Despite smiling, David did not immediately answer and lifted the drum to his face, covering his mouth. This gesture may have been done unconsciously, but it might also have been a sign that David was not inclined to continue our communication.

After David agreed to continue working on the song, the therapist tried to get him more excited about the process, so with a flourish, she asked him to accompany her on the drum. David playfully responded by lifting the drum and attempting to drum with his head. This action sparked a moment of amusement, in which they laughed, and David continued to smile. (01':17"-01':30" from part II of the microanalysis).

The therapist asked David again if he would like to try another melody so we could see which version he preferred. David looked down at his drum and seemed distracted as he drummed and paused before answering positively. Seeing his reaction, the therapist tried to engage him and ask if he had any ideas for a melody. The therapist's insistence was because she felt it was important for David to contribute as much as possible to the song so that it belonged to him. She also acknowledged that he did not have musical training or a particular interest in music, so she let him listen to various melodies and chord progressions, from where he could choose what he preferred. David did not verbally respond to the questions but just shook his head and smiled (01':30" – 01':38" from part II of the microanalysis).

After the therapist grimaced and playfully mimicked his negative answer, David told her he was out of ideas, rubbing his eyes with his hands. His verbal and body language indicated that he was either tired, bored, or uncomfortable continuing the songwriting process. The therapist sensed his mood but continued talking to him

acorduri folosit a fost Re-Do-Sol7, cu o melodie predominant treptată. David s-a oprit din cântat în timpul refrenului și a manifestat semne de oboseală, căscând (00':56" – 00':57"), după care și-a așezat capul pe braț (00':58") și a stat astfel până la finalul refrenului. Având în vedere că aceasta era a șaptea ședință, terapeuta știa că David arăta semne de oboseală sau plictiseală, care se intensificau mai ales când discutau despre subiecte dificile sau emoționante. Din acest motiv, terapeuta a bănuțit că David avea dificultăți cu versurile cântecului, care transmiteau cât de dor îi era de tatăl său: „Dad, please come and support me during a match,/ I will forever miss you“.

În acest context, când David și-a lăsat capul jos, ea s-a întors spre el și i-a zâmbit (cum am notat în măsura 32), dar nu a oprit cântecul. Terapeuta s-a concentrat pe harpă și pe melodia cântecului în restul refrenului, chiar dacă a observat că David se emoționa.

Partea 2 – Interacțiune verbală – 1 minut și 5 secunde (01':10" – 02':06")

În următorul interval de un minut și cinci secunde din ședința de meloterapie, principala formă de comunicare a fost verbală, deoarece terapeuta dorea să afle opinia lui David despre cântec. Timp de aproximativ 17 secunde (01':10" – 01':17" din partea a doua a microanalizei), ea a încercat să îl convingă pe David să îi spună dacă îi place versiunea anterioară sau ar vrea să încerce alt aranjament muzical pentru versuri. La momentul respectiv, David nu era dispus să coopereze, așa încât terapeuta a insistat. Cu toate că a zâmbit, David nu a răspuns imediat și a ridicat toba la nivelul feței, acoperindu-și gura. E posibil ca acest gest să fi fost inconștient, dar ar fi putut fi și un semn că David nu dorea să continue comunicarea.

După ce David a fost de acord să continue să lucreze la cântec, terapeuta a încercat să îl entuziasmeze mai mult în legătură cu procesul, așa încât, cu o scurtă figurație muzicală, l-a invitat să o acompanieze la toabă. David a răspuns jucăuș, ridicând toba și încercând să bată la toabă cu capul. Această acțiune a declanșat un moment de amuzament, în care au râs, iar David a continuat să zâmbească (01':17"-01':30" din partea II a microanalizei).

Terapeuta l-a întrebat din nou pe David dacă ar dori să încerce altă melodie, ca să vadă ce versiune preferă. David a privit în jos spre toabă, părând absent, și a continuat să bată la toabă, făcând o pauză înainte de a răspunde pozitiv. Văzându-i reacția, terapeuta a încercat să îl implice și să întrebe dacă are idei pentru o melodie. Terapeuta a insistat pentru că a simțit că e important pentru David să contribuie cât mai mult posibil la scrierea cântecului, așa încât să îi aparțină lui. Totodată, fiind conștientă că el nu are educație muzicală sau un interes special pentru muzică, l-a lăsat să asculte diferite melodii sau armonii din care putea alege ce prefera. David nu răspundea verbal la întrebări, ci prin mișcări ale capului și zâmbet (01':30" – 01':38" din partea II a microanalizei).

După ce terapeuta a mimat printr-o grimasă glumeață răspunsul lui negativ, David i-a spus că nu mai are idei, frecându-și ochii cu mâinile. Limbajul lui verbal și corporal indica faptul că era obosit, plictisit sau nu se simțea confortabil să continue procesul de scriere a cântecului. Terapeuta i-a perceput dispoziția, dar a

jovially, asking if he had lost all his ideas to thoughts of football. While the therapist was talking, David placed his head in his palms, perhaps indicating a need to avoid the questions, but then answered that he left all his ideas on the football field. The therapist answered sympathetically, and David segued the conversation, telling her that the football referee had made him very mad that day. (01':38" – 01':54").

This attempt to change the subject may have been done to stop the emotional turmoil associated with the passing of David's father. At the time, the therapist felt compelled to continue the songwriting process, even though she realized it might put pressure on David. Additionally, they had spent some time talking about his football match before the session started, so the therapist knew the story about the referee and did not feel that discussing it again would be the best use of their time.

In the last part of our verbal interaction (01':55" – 02':06"), the therapist changed the subject to the songwriting process, asking David if he would like to try again. At first, David did not respond, as he looked down at the drum, but after asking again, he grimaced while answering positively. The therapist encouraged him to try again, and she took back at the harp, strumming an A minor chord, while David lifted the drum again, hiding his mouth behind it.

Part 3 – Second musical interaction – 39 seconds (02':06" – 02':45")

The second musical interaction was shorter than the first, lasting just 39 seconds. The therapist tried to find an alternative melody for the song that David had composed, and given the emotional nature of the lyrics, she thought about attempting a minor version. Perhaps, on an unconscious level, she was trying to motivate David to participate in this endeavor actively. As they started the song's second version, the therapist concentrated on the accompanying chords in A minor. In contrast, David started drumming the rhythm, but in a somewhat distracted manner, as he kept looking around the room. Noticing his body language, she told him they were trying out a minor chord, as noted in measures 1 through 3 in the third part of the microanalysis (02':06" – 02':11").

The chord progression used in this variation was very basic: Am – F – G, with a harmonically open section. The therapist found it challenging to find a captivating melody due to the unbalanced structure of the lyrics. However, she realized that the critical aspect was offering David the opportunity to create a piece of music that best aligns with his thoughts and feelings. As they continued this version, the therapist noticed that David tried to engage more actively in his drumming, which she found encouraging. On the other hand, David tended to keep the drum up to his mouth, perhaps using it as a shield so he would not have to sing or say the words. (0':11" – 02':21", noted in measures 4 – 10 from part three of the microanalysis).

In the following moments, David seemed to lose his concentration and lifted the drum above his face but still managed to drum two beats during this pursuit. Observing his gesture, the therapist also seemed to have lost her concentration at the harp, which was discernible since she played a wrong chord, as noted in measure 11 of the

continuat să vorbească cu el jovial, întrebând dacă toate ideile i-au fost înlocuite cu gânduri despre fotbal. În timp ce ea vorbea, David și-a pus capul în palme, poate pentru a indica o nevoie de a evita întrebările, dar apoi a răspuns că și-a lăsat toate ideile pe terenul de fotbal. Terapeuta a răspuns cu înțelegere, iar David a continuat conversația, spunându-i că arbitrul de fotbal îl enervase foarte tare în ziua aceea (01':38" – 01':54").

Această încercare de a schimba subiectul a avut probabil scopul de a opri tumultul emoțional asociat cu moartea tatălui lui David. În acele momente, terapeuta s-a simțit obligată să continue procesul de scriere a cântecului, cu toate că a realizat că acest lucru ar putea pune presiune asupra lui David. În plus, petrecuseră ceva timp vorbind despre meciul lui de fotbal înainte de începerea ședinței, deci terapeuta cunoștea povestea despre arbitru și nu era de părere că ar fi fost util pentru ei să reia discuția.

În ultima parte a interacțiunii verbale (01':55" – 02':06"), terapeuta a ghidat din nou discuția spre procesul de scriere a cântecului, întrebându-l pe David dacă ar dori să încerce din nou. La început, David nu a răspuns, privind în jos spre tobă, dar după ce a fost întrebat din nou, a făcut o grimasă și a răspuns pozitiv. Terapeuta l-a încurajat să încerce din nou, iar ea a reluat cântatul la harpă, cu un acord în la minor, în timp ce David a ridicat din nou toba, ascunzându-și gura în spatele ei.

Partea 3 – A doua interacțiune muzicală – 39 de secunde (02':06" – 02':45")

A doua interacțiune muzicală a fost mai scurtă decât prima, de doar 39 de secunde. Terapeuta a încercat să găsească o altă melodie pentru cântecul compus de David și, având în vedere natura emoțională a versurilor, s-a gândit să încerce o variantă în minor. Poate, la un nivel inconștient, încerca să îl motiveze pe David să ia parte activ la acest demers. Când au început a doua versiune a cântecului, terapeuta s-a concentrat pe acordurile acompaniatoare în la minor. Pentru contrast, David a început să bată la tobă ritmul, dar într-un mod puțin absent, pentru că se uita mereu prin cameră. Observându-i limbajul corporal, terapeuta i-a spus că încearcă cu un acord minor, după cum se observă în măsurile 1-3 în partea a treia a microanalizei (02':06" – 02':11").

Înlănțuirea de acorduri utilizată în această variație a fost foarte simplă: la minor – Fa major – Sol major, cu o secțiune armonică deschisă. A fost dificil pentru terapeută să găsească o melodie captivantă, datorită structurii neechilibrate a versurilor. Cu toate acestea, a realizat că aspectul critic era să îi ofere lui David posibilitatea de a crea un fragment muzical cât mai adecvat gândurilor și sentimentelor lui. Pe măsură ce avansau cu această versiune, David încerca să se angajeze mai activ în cântatul la tobă, lucru încurajator pentru terapeută. Pe de altă parte, David avea tendința de a ține toba în dreptul gurii, poate folosind-o ca pe un scut ca să evite să cânte sau să spună cuvintele. (0':11" – 02':21", notat în măsurile 4 – 10 din partea 3 a microanalizei).

În momentele următoare, David a părut să își piardă concentrarea și a ridicat toba deasupra feței, dar a reușit totuși să bată două note în timpul acestei activități. Observându-i gestul, terapeuta a părut să își piardă la rândul ei concentrarea la harpă, lucru perceptibil în faptul că a cântat un acord greșit, notat în măsura 11 a

microanalysis part three (02':27"). She quickly regained her composure and continued with the song while David lowered the drum but seemed distracted as he stopped beating the rhythm on the drum. At one point, he did appear to be silently miming some of the words (measure 18; 02':41"), but he may also have been just inattentive and thinking about something else. Observing his disposition, the therapist did not continue with the chorus in this version but stopped to ask his opinion (measures 19 and 20; 02':43" – 02':45"). This moment was when our musical interaction stopped, as David declared that he preferred the previous melody, and when the therapist tried to offer him other versions, he interrupted her, and they started talking. What followed was the most emotional reaction the client had ever had, where he shared his feelings of sorrow and emotional information regarding his family. He also cried for a while, seemingly unburdening his heart.

CONCLUSIONS

Analyzing these two minutes and forty-five seconds has offered us an in-depth perception of how the therapeutic songwriting process might have provoked a client's emotional response. Based on research (Walke, 1977; Farber, Berano and Capobianco 2004; McFerran, 2011), unburdening one's soul can be therapeutic and help people find closure, so therapists should seek to help clients disclose difficult emotions. However, when dealing with children or adolescents, the therapeutic process must be age-appropriate and relevant to their emotional capacity. (Oetzel and Scherer, 2003). After observing and evaluating the musical and verbal interactions between David and the therapist, we believe that many of his gestures or actions, which seemed to appear tired or distracted, might have been an attempt to repress his thoughts and emotions. This withdrawal may have happened because of his father's passing and the new reality, which includes a brutal new reality. As a result, David might have wished to change the subject and turn towards less painful thoughts. While aware of his struggle at the time, the therapist believed that David needed to talk about his father and find some closure, which can be accomplished through songwriting. However, the therapist also took into consideration that she might have pushed David too much in the songwriting process, and singing about his father could have been too painful at the time, hence the powerful emotional response that followed. Despite these observations relating to the seventh session, the music therapy sessions with David ended positively, with his song printed on cardboard with his father's photograph in the background. His joyful reaction was priceless and led the therapist to reflect that the therapeutic songwriting process, although painful at the time, might have represented the closure that David needed.

Table 1. Legend for microanalysis

“♪	Looking down at harp
“	Looking down
○	Looking sideways
:)	Half smile
[Turning

microanalizei, partea 3 (02':27"). Și-a revenit rapid și a continuat cântecul, în timp ce David a coborât toba, dar părea absent și nu mai bătea ritmul. La un moment dat, a părut să mimeze în tăcere unele cuvinte (măsura 18; 02':41"), dar e posibil și să fi fost doar neatent și să se fi gândit la altceva. Observându-i dispoziția, terapeuta nu a continuat cu refrenul în această versiune, ci s-a oprit pentru a-i cere părerea (măsurile 19 și 20; 02':43" – 02':45"). Acesta a fost momentul când interacțiunea lor muzicală s-a oprit, deoarece David a declarat că preferă melodia anterioară, iar când terapeuta a încercat să îi ofere alte versiuni, a întrerupt-o, și au început să vorbească. Ceea ce a urmat a fost cea mai plină de emoție reacție pe care a avut-o vreodată David, când și-a împărtășit sentimentele de durere și informații emoționale legate de familia lui. A și plâns o vreme, părând să își descarce sufletul.

CONCLUZII

Analiza acestor două minute și patruzeci și cinci de secunde ne-a oferit o percepție mai profundă a modului în care procesul de compoziție muzicală terapeutică ar fi putut provoca răspunsul emoțional al clientului. Conform cercetărilor, (Walke, 1977; Farber, Berano și Capobianco, 2004; McFerran, 2011), descărcarea emoțiilor poate avea efect terapeutic și îi poate ajuta pe oameni să găsească o împăcare, astfel încât terapeuții ar trebui să încerce să îi ajute pe clienți să își dezvăluie emoțiile dificile. Cu toate acestea, când este vorba despre copii sau adolescenți, procesul terapeutic trebuie să fie adecvat vârstei și relevant pentru capacitatea lor emoțională. (Bolton-Oetzel și Scherer, 2003). După observarea și evaluarea interacțiunilor muzicale și verbale dintre David și terapeută, credem că multe dintre gesturile și acțiunile lui, care păreau oboseite sau absente, ar fi putut fi tentative de a-și reprimă gândurile și emoțiile. E posibil ca această retragere să fi avut loc din cauza morții tatălui său și a noii realități, care include o nouă realitate, brutală. Drept rezultat, probabil David și-a dorit să schimbe subiectul și să se îndrepte spre gânduri mai puțin dureroase. Deși era conștientă de lupta lui interioară din acele momente, terapeuta a fost de părere că David avea nevoie să vorbească despre tatăl lui și să găsească o împăcare sufletească, lucru realizabil prin scrierea cântecului. Totuși, terapeuta a luat totodată în considerare faptul că probabil l-a presat prea mult pe David în procesul de scriere a cântecului și că un cântec despre tatăl lui ar fi putut fi prea dureros pentru el în acel moment, provocând răspunsul emoțional intens care a urmat. În ciuda acestor observații legate de a șaptea întâlnire, ședința de meloterapie cu David s-a terminat într-o notă optimistă, cu cântecul lui tipărit pe carton și cu fotografia tatălui lui pe fundal. Reacția lui plină de veselie a fost neprețuită și a determinat-o pe terapeută să reflecteze că procesul de compoziție muzicală terapeutică, deși dureros la vremea respectivă, a condus probabil la împăcarea sufletească de care David avea nevoie.

Tabel 1. Legendă pentru microanaliză

“♪	Privește în jos spre harpă
“	Privește în jos
○	Privește în lateral
:)	Zâmbește ușor
[Se întoarce

☺	Smile
😂	Laughing
:0	Miming words
◊	Looking up
^	Yawning
>	Putting head down on arm
🔄	Switching the position of the drum outwards
🕶️	Adjusting glasses
∩	Placing drum over mouth
⊖	Looking over the drum
}	Shrugs
W	Adjusts seat
Σ	Large gesture
()	Puts hair over shoulder
↑	Raises drum
↓	Lowers drum
≈	Grimace
x	Shakes head "no"
MM	Head down in palms
**	Rubs eyes

☺	Zâmbește
😂	Râde
:0	Mimează cuvinte
◊	Privește în sus
^	Cască
>	Își sprijină capul pe braț
🔄	Schimbă poziția tobei înspre exterior
🕶️	Își aranjează ochelarii
∩	Pune toba în dreptul gurii
⊖	Privește peste tobă
}	Ridică din umeri
W	Își aranjează scaunul
Σ	Gest larg
()	Își pune părul pe umăr
↑	Ridică toba
↓	Lasă toba în jos
≈	Grimasă
x	Dă din cap în semn de „nu“
MM	Pune capul în palme
**	Se freacă la ochi

Microanalysis - Part I
Musical Interaction

Lois Văduva

Figure 1. Microanalysis, part I: musical interaction 1/6.

Microanalysis - Part I
Musical Interaction

Lois Văduva

Figura 1. Microanaliză, partea I: interacțiune muzicală 1/6.

Figure 2 shows a musical score for interaction 2/6. It consists of two systems of three staves each. The top staff is in treble clef, the middle in alto clef, and the bottom in bass clef. The first system (measures 10-11) shows a melodic line in the treble clef and a bass line in the bass clef. The second system (measures 12-13) includes a chord symbol 'F' in the middle staff. Copyright © 2020 is noted at the bottom.

Figure 2. Microanalysis, part I: musical interaction 2/6.

Figura 2 is a Romanian version of the musical score in Figure 2. It follows the same structure with three staves per system and includes the same chord symbols and musical notation. Copyright © 2020 is noted at the bottom.

Figura 2. Microanaliză, partea I: interacțiune muzicală 2/6.

Figure 3 shows a musical score for interaction 3/6. It consists of two systems of three staves each. The first system (measures 14-15) features a chord symbol 'D7'. The second system (measures 16-17) features chord symbols 'G7', 'A', and 'C'. Copyright © 2020 is noted at the bottom.

Figure 3. Microanalysis, part I: musical interaction 3/6.

Figura 3 is a Romanian version of the musical score in Figure 3. It follows the same structure with three staves per system and includes the same chord symbols and musical notation. Copyright © 2020 is noted at the bottom.

Figura 3. Microanaliză, partea I: interacțiune muzicală 3/6.

This block continues the musical score for interaction 3/6. It consists of two systems of three staves each. The first system (measures 18-19) features chord symbols 'F' and 'G7'. The second system (measures 20-21) features chord symbols 'i)', 'D7', and 'i)'. Copyright © 2020 is noted at the bottom.

This block continues the Romanian version of the musical score in Figure 3. It follows the same structure with three staves per system and includes the same chord symbols and musical notation. Copyright © 2020 is noted at the bottom.

Figure 4. Microanalysis, part I: musical interaction 4/6.

Figure 5. Microanalysis, part I: musical interaction 5/6.

Figure 6. Microanalysis, part I: musical interaction 6/6.

Table 2. Microanalysis, part II: verbal communication 1/6.

Time frame	01':10''	01':14''
Therapist	What do you say? Do you like it? Looks at client ☹	Would you like to try other sounds?
Therapist music/rhythm	Autoharp Three chords G7♯♯♯	-
Client	☺ (Silent, but smiles)	∩ (Silent - covers mouth with drum)
Client music/ rhythm	(♩)Drums a quarter note beat	-

Figura 4. Microanaliză, partea I: interacțiune muzicală 4/6.

Figura 5. Microanaliză, partea I: interacțiune muzicală 5/6.

Figura 6. Microanaliză, partea I: interacțiune muzicală 6/6.

Tabel 2. Microanaliză, partea II: comunicare verbală 1/6.

Cadru temporal	01':10''	01':14''
Terapeuta	- Ce zici, îți place? ☹ (privește spre client)	- Vrei să încercăm și alte sonorități?
Terapeuta muzică/ritm	Autoharpă Trei acorduri Sol7♯♯♯	-
Client	☺ (Tăcut, dar zâmbește)	∩ (Tăcut – își acoperă gura cu toba)
Client muzică/ ritm	(♩) Bate la toba o pătrime	-

Table 6. Microanalysis, part II: verbal communication 5/6.

01':49''	01':50''	01':54''
You left all your ideas on the field? (Looks down) “	⊙ (Looks at the client)	Really? (Looking at the client)⊙
-	-	-
“ Yes! (Looks down and answers “yes”)	- The referee made me very mad (Looks down) “	“ Yes! (Continues to look down)
-	-	-

Table 7. Microanalysis, part II: verbal communication 6/6.

01':55''	01':57''	01':59''	02':01'' - 02':06''
Shall we try again? (Looks down at harp) “	- Do you want to try? What do you say? (Looking at harp) “	- Are you up for another melody? (Looking at client) ⊙	- Let's try! “ Here we go (Looking at harp again)
-	-	-	A minor chord – harp ♪
“ (No response – just looking down at drum)	≈ (No response, just a grimace.)	“ Yes! (Looks down, but then answers yes!)	∩ (Lifts drum, hides his mouth behind it)
-	-	-	-

Microanalysis - Part 3 Musical interaction

Lois Văduva

Figure 7. Microanalysis, part III: musical interaction 1/2.

Tabel 6. Microanaliză, partea II: comunicare verbală 5/6.

01':49''	01':50''	01':54''
- Le-ai scos pe teren toate ideile? “ [Privește în jos]	⊙ [Privește către client]	Serios? ⊙ [Privind către client]
-	-	-
“ Da! (Privește în jos și răspunde „da”)	- Arbitrul ăla m-a făcut un pachet de nervi “ [Privește în jos]	“ Da! [Continuă să privească în jos]
-	-	-

Tabel 7. Microanaliză, partea II: comunicare verbală 6/6.

01':55''	01':57''	01':59''	02':01'' - 02':06''
- Mai încercăm una să vedem? “ [Privește în jos la harpă]	- Încercăm? Ce zici? “ [Privind la harpă]	- Mai ai chef să încercăm încă o melodie? ⊙ [Privind clientul]	- Hai să încercăm! “ Așa.... [Se uită din nou la harpă]
-	-	-	Un acord minor - harpă ♪
“ (Niciun răspuns – doar privește în jos la tobă)	≈ (Niciun răspuns, doar o grimasă.)	“ Da! (Privește în jos, dar apoi răspunde da!)	∩ (Ridică toba, își ascunde gura în spatele ei)
-	-	-	-

Microanalysis - Part 3 Musical interaction

Lois Văduva

Figura 7. Microanaliză, partea III: interacțiune muzicală 1/2.

Figure 8. Microanalysis, part III: musical interaction 2/2.

Figura 8. Microanaliză, partea III: interacțiune muzicală 2/2.

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- [1] Aasgaard, T., & Blichfeldt Ærø, S. (2016) Songwriting Techniques in Music Therapy Practice. In Edwards, J. (Ed.), *The Oxford Handbook of Music Therapy*. Oxford: Oxford University Press.
- [2] Bolton-Oetzel, K., & Scherer, D. G. (2003). Therapeutic Engagement with Adolescents in Psychotherapy. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training, Vol. 40, No. 3*, 215-225. <https://doi.org/10.1037/0033-3204.40.3.215>, retrieved January 31, 2020.
- [3] Dalton, T. A., & Krout, R. E. (2006). The Grief Song-Writing Process with Bereaved Adolescents: An Integrated Grief Model and Music Therapy Protocol. *Music Therapy Perspectives, Vol. 24, No. 2*, 94-107, <https://doi.org/10.1093/mtp/24.2.94>, retrieved January 30, 2020.
- [4] DiMaio, L. M., & Economos, A. (2017). Exploring the Role of Music in Grief. *Bereavement Care, Vol. 36, No. 2*, 65-74, DOI: 10.1080/02682621.2017.1348585, retrieved January 29, 2020.
- [5] Farber, B. A., Berano, K. C., & Capobianco, J. A. (2004). Clients' Perceptions of the Process and Consequences of Self-Disclosure in Psychotherapy. *Journal of Counseling Psychology, Vol. 51, No. 3*, 340-346. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.51.3.340>, retrieved January 30, 2020.

- [6] Gilboa, A., & Bensimon, M. (2007). Putting Clinical Process into Image: A Method for Visual Representation of Music Therapy Sessions. *Music Therapy Perspectives, Vol. 25, No. 1*, 32-42.
- [7] Grocke, D., & Wigram, T. (2006). *Repetitive Methods in Music Therapy: Techniques and Clinical Applications for Music Therapy Clinicians, Educators and Students*. London: Jessica Kingsley Publishers.
- [8] Horváth, B. (2020). Tehnoredactarea computerizată a partiturilor muzicale în activitățile componistice și editoriale din Ungaria / The Employment of Music Notation Software for Compositional and Editorial Activities in Hungary. *ICTMF, Vol. XI, No. 2*, 59-65.
- [9] Krout, R. E. (2007). The Music Therapist as Singer-songwriter, Applications with Bereaved Teenagers. In Jane Edwards (ed.), *The Oxford Handbook of Music Therapy*. Oxford: Oxford University Press.
- [10] Kübler-Ross, E. (1969). *On Death and Dying*. New York: The Macmillan Company.
- [11] McFerran, K., Roberts, M., O'Grady, L. (2010). Music Therapy with Bereaved Teenagers: A Mixed Methods Perspective. *Death Studies, Vol. 34, No. 6*, 541-565. DOI: 10.1080/07481181003765428, retrieved January 30, 2020.
- [12] McFerran, K. (2011). Music Therapy with Bereaved Youth: Expressing Grief and Feeling Better. *The Prevention Researcher, Vol. 18, No. 3*, 17-20.
- [13] O'Callaghan, C., Michael, N. (2016). Music Therapy in Grief and Mourning. In: *The Oxford Handbook of Music Therapy*. Oxford: Oxford University Press.
- [14] Walke, M. A. K. (1977). When a Patient Needs to Unburden His Feelings. *The American Journal of Nursing, Vol. 77, No. 7*, 1164-1166. DOI :10.2307/3461793, retrieved January 29, 2020.
- [15] Wosch, T., & Wigram, T. (2007). *Microanalysis in Music Therapy: Methods, Techniques and Applications for Clinicians, Researchers, Educators and Students*. London: Jessica Kingsley Publishers.